

[Ulrich]

minister vil, er i Virkeligheden det samme, som den forhenværende Landbrugsminister Kr. Pedersen vilde: han vilde ekspropriere til Bunds, naar det passede ham. Men det vil jo sige det samme som, at ingen Landmand i dette Land kan vide sig sikker, Sværdet skal svæve over alles Hoveder, saaledes at naar det behager en eller anden at ville have en andens retmæssige Ejendom, henvender han sig bare til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen eller til den højtærede Landbrugsminister Hr. Bording — og saa gaar man ud og tager den. Men saa er der ingen reel Lov og Ret i Landet mere, og derfor maa de Herrer undskylde, at vi modsætter os en saadan Tilstand til det yderste.

Den højtærede Landbrugsminister talte om daarligt drevne Gaarde. Det er jo den gamle Historie, at man ser Skæven i sin Vens Øje, men Bjælken i sit eget Øje bliver man ikke var. Den højtærede Landbrugsminister har opdaget, at der er nogle store Gaarde, som bliver drevet ganske forkastelig slet; jeg ved ikke, hvad det var for mærkværdige Billeder, Ministeren oprullede for os: der var en Gaard, hvor de overhovedet ikke havde faaet høstet, og der var en, hvor de aldrig saaede Græsfrø, men lod Græsset spire af sig selv, det har sikkert ikke været de allerbedste Græssorter, der saa kom frem til Jordens Overflade — og saadan fortalte den højtærede Minister flere grelle Eksempler.

Men jeg kunde jo fortælle den højtærede Minister Eksempler, der er lige saa grelle; jeg har set Husmandsbrug, der 2—3 Aar igennem ikke har været besaaet, de har været forladt af deres Indehavere, og vedkommende Kommune har ikke en Gang gjort sig den Ulejlighed at besaa dem — det turde vel nok være den allerhøjeste Grad af Misrøgt.

Forholdet er sikkert det, at man ude omkring i Landet vil finde saavel store Brug som Bondebrug og Husmandsbrug, der er ganske glimrende drevet, og nogle, der er overordentlig slet drevet. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde for et Øjeblik siden, at det ganske afhænger af, om vedkommende, der har Gaarden, har Forstand paa at drive den, eller han ikke har det. Og der kommer en Ting til i denne Forbindelse, nemlig om det Menneske, der sidder med Jorden, økonomisk har Overtaget; det Menneske, der sidder økonomisk i Betryk, faar aldrig det ud af sin Bedrift, som det Menneske, der er ovenpaa.

Men man skal være noget forsigtig med paa Forhaand saadan med en Haandbevægelse at sige, at det er de store Gaarde, der drives daarligst, og de smaa Brug, der drives bedst. Hvis den højtærede Landbrugsminister føler Trang dertil, vil jeg tillade mig at føre ham rundt her i Landet paa store Gaarde, hvor han vil finde et saa intensivt Landbrug, at han kommer til at tage sin Hat af derfor. Og jeg føler mig ogsaa forvissat om, at den højtærede Minister vil kunne gøre Gengæld og vise mig saadanne Husmandsbrug — han behøver det ikke, for jeg har selv set det mange Steder —, og det er al Ære værd.

I Parentes bemærket er det akkurat det samme, som den højtærede Justitsminister gjorde i 1919, da der var Tale om at tage Jorden fra Lensbesidderne. Da sparkede den højtærede Justitsminister til disse store Gaardes Besiddere: de havde været ganske værdiløse for Samfundet, o. s. v. i den Dur, der var ingen Grænse for den Haan, der blev udvist overfor disse Mennesker. Det er det samme, der nu gentager sig med den højtærede Landbrugsminister. Nu vil man have Lov til at tage de store Gaardes Jord, og saa sparkes man til de Mennesker, der driver disse Gaarde: de duer ikke, de er overflødige, de driver deres Gaarde skidt.

Jeg tror ikke, det er den Slags Agitation, der fører til Maalet. Nej, lad os ganske roligt blive, hvor vi staar, og være enige om, at der er brodne Kar i alle Lande. Der foreligger ikke saadanne Tilstande paa dette Omraade, at de kan danne Grundlaget for Kravet om Ekspropriation.

Den højtærede Landbrugsminister er efterhaanden blevet en fuldstændig Ildtilbeder af Statsfæsteform, og medens man fra radikal Side føler sig noget generet af, at vi kalder det Statsfæste, saa erkender den højtærede Landbrugsminister, at dette er Statsfæste og ikke noget som helst andet.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at naar man staar overfor Valget mellem de to Love: den gamle Statshusmandslov og 4. Oktober-Loven, saa tager næsten alle Brugere Jord efter 4. Oktober-Loven og vil ikke have den efter den gamle Statshusmandslov. Heroverfor vil jeg sige: Tør den højtærede Landbrugsminister gaa ind paa at gøre de Fordele, der bydes gennem disse to Love, lige store, saa garanterer jeg den højtærede Minister, at saa skal Folk nok komme og bede om at faa Jorden efter den gamle Statshusmandslov og ikke efter 4. Oktober-Loven.

Saa længe man bibeholder en økono-